

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719205991
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6719205991.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobcu K. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpený Mgr. Petrom Slezákom, advokátom, so sídlom Vajnorská 140, 831 04 Bratislava, IČO: 50 674 978, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 823 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, o náhradu škody vo výške 3.732,39 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 16C/40/2019 - 117 zo dňa 10. mája 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ resp. prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.732,39 Eur do troch dní od jeho právoplatnosti (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že na ich úhradu zaviazal žalovaného voči žalobcovi a to v rozsahu 100% (II. výrok).

2. Aplikujúc ustanovenie § 420 ods.1, 2, 3, § 444, § 449 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 2 ods. 1, § 3, ods. 1, 2, § 5 ods. 1, 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 9 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení účinnom do 20. 05. 2018 a § 1 ods. 1 opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. 16/2018 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2018 (ďalej len „opatrenie“) a na základe zisteného skutkového stavu, vykonaného dokazovania, dospel k záveru o dôvodnosti žalobcom uplatňovaného nároku.

3. Konštatoval, že žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplata sumy vo výške 3.625,20 Eur z dôvodu odškodnenia bolesti a sumy 107,19 Eur z dôvodu účelne vynaložených nákladov spojených s liečením titulom spôsobenej škody na zdraví. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 06. 12. 2017 v čase približne o 17:30 hod., v dôsledku pádu na chodníku pred pobočkou žalovaného na Námestí SNP 2093/13 vo Zvolene (ďalej len „pobočka žalovaného“) utrpel škodu na zdraví, pričom chodník nebol schodný pre súvislú vrstvu snehu a poľadovicu. Žalobca výšku náhrady za bolesť vyvodil z lekárskeho posudku úrazového chirurga A.. A. P. a žalovanú sumu vynaložených nákladov spojených s liečením preukázal fotokópiami pokladničných bločkov.

4. V konaní medzi stranami konania nebol sporný pád, ani následne bolesti, či samotný úraz žalobcu. Rovnako nebola sporná ani výške žalovanej sumy. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo sporné miesto pádu žalobcu. Podľa názoru žalovaného, žalobca v konaní bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, že spadol na chodníku pred pobočkou žalovaného. Rovnako spochybnil aj fotografie zaznamenávajúce chodník pred pobočkou žalovaného, pretože nebolo zrejmé, kedy tieto boli vyhotovené. Navyše podľa oznámenia spoločnosti, ktorá pre žalovaného zabezpečuje vonkajšiu zimnú údržbu, dňa 06. 12. 2017 zamestnanci spoločnosti v čase od 06:00 hod. do 20:00 hod. v rámci zimnej údržby vykonávali riadny posyp chodníka a parkoviska patriacich k budove žalovaného posypovou soľou.

5. Súd prvej inštancie dokazovanie zameral na preukázanie sporného skutkového tvrdenia a to, či žalobca naozaj spadol pred pobočkou žalovaného. Okresný súd mal z výsluchu svedkyne - dcéry žalobcu preukázanú skutočnosť tvrdenú žalobcom a rozporovanú žalovaným o tom, že žalobca spadol pred pobočkou žalovaného. Uviedol, že aj keď svedkyňa samotný pád nevidela, ale vzhľadom na to, že žalobca ostal po páde paralyzovaný ležať na zemi niekoľko minút, je vylúčené, aby lokáciu pádu do času, kým k nemu prišla svedkyňa z aute menil. Konštatoval, že žalovaný porušil svoju právnu povinnosť, keď v rozpore s § 9 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v platnom a účinnom znení do 20. 05. 2018 v spojení s VZN mesta Zvolen č. 139, nezabezpečil dňa 06. 12. 2017 schodnosť chodníka pozdĺž svojej nehnuteľnosti v celej jej dĺžke a v šírke 5 metrov od hranice budovy pobočky žalovaného v dôsledku čoho žalobca spadol na chodníku pokrytom súvislou vrstvou snehu pred vchodom do pobočky žalovaného. V dôsledku pádu utrpel škodu na zdraví a to poranenie svalu a šľachy rotátorovej manžety ramena, pričom sa musel dňa 20. 04. 2018 podrobiť operačnému zákroku. Žalobca po stabilizovaní zdravotného stavu požiadal o vystavenie lekárskeho posudku podľa zákona č. 437/2004 Z. z., na základe čoho, mu posudzujúci lekár určil hodnotenie bolesti celkovým počtom 190 bodov. Výška náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle opatrenia bola na rok 2018 za jeden bod 19,08 Eur. Súd prvej inštancie preto priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy vo výške 3.625,20 Eur z dôvodu odškodnenia bolesti a sumy 107,19 Eur z dôvodu účelne vynaložených nákladov spojených s liečením titulom spôsobenej škody na zdraví.

6. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Náhradu trov konania podľa zásady pomeru úspechu v konaní priznal žalobcovi ako úspešnej strany sporu voči žalovanému v celom rozsahu.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania alebo zrušiť rozhodnutie prvoinštančného súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP].

8. V odvolaní poukázal na ustanovenie § 220 ods. 2 CSP. Uviedol, že jediným dôkazom, na ktorom založil súd svoje rozhodnutie bola svedecká výpoveď dcéry žalobcu. Takto zistený skutkový sta považoval za nesprávny. Mal za to, že žalobcovi nebránilo nič v tom, aby zotrval na mieste úrazu do príchodu hliadky mestskej polície, ktorá by udalosť riadne zdokumentovala a bol by tak k dispozícii objektívny dôkaz o mieste nehody. Rovnako namietal, že ani predložené fotografie nevznikli v čase nehody. Podľa názoru žalovaného ním predložený listinný dôkaz, ktorým spoločnosť ISS Facility Services potvrdila, že dňa 06. 12. 2017 od 06:00 - 20:00 jej zamestnanci vykonávali riadny posyp chodníka a parkovísk patriacich žalovanému, čo rozporuje tvrdenie žalobcu o tom, že chodník pred pobočkou žalovaného nebol riadne upravený. Namietal tak nedostatočné vysporiadanie sa s týmto listinným dôkazom zo strany okresného súdu.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol potvrdiť odvolaním napadnutý rozsudok a priznať náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Bol toho názoru, že v konaní poskytol všetky relevantné dôkazy na podporu svojich tvrdení. Tvrdenie žalovaného, že sneh bol v daný deň odprataný lebo to uviedla spoločnosť ISS Facility services spol. s. r. o. vo svojom liste považoval za absurdné. Obdobne vnímal aj tvrdenie žalovaného, že z úrazu nevyplýva taký závažný stav žalobcu, ktorý by neumožňoval zdokumentovanie nehody priamo na jej mieste políciou za mimoriadne neetické až neľudsky cynické.

10. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na ním podanom odvolacom návrhu. Považoval za absurdnú jednostrannú argumentáciu a odôvodnenie rozhodnutia založenú na jedinej svedeckej výpovede príbuzného žalobcu, ak v konaní boli vykonané dôkazy preukazujúce opak (listinný dôkaz - potvrdenie od spoločnosti ISS Facility Services). Opätovne poukázal na nevyužitie možnosti žalobcu na zotrvanie na mieste úrazu do príchodu mestskej polície. Rovnako uviedol, že fotografie nevznikli v čase nehody a nijakým spôsobom preto nepreukazujú stav chodníka práve v čase nehody.

11. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného už nevyjadril.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu v podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu z listín doložených v súdnom spise, z podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán, súd starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie okresného súdu spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Rozhodnutie je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

15. Žalovaný v odvolaní neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by boli relevantným dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia. S ním namietanými skutočnosťami sa vysporiadal už okresný súd a nebolo účelné ani dôvodné, aby ich odvolací súd opakovane. Odvolanie žalovaného odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

16. Odvolací súd úvodom uvádza, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany konania resp. strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatria ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03, uznesenie Najvyššieho súdu SR súdne 15. apríla 2010, sp. zn. 3 Cdo 332/2009). K námietkam žalovaného odvolací súd uvádza, že súd je povinný sa zaoberať námietkami, argumentami a návrhmi strán na vykonanie dôkazov, ktoré majú pre rozhodnutie význam, t. j. ktoré sú podstatné. Nevyžaduje sa, aby na každý argument strany bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 15. decembra 2009, sp. zn. 4 Cdo 53/2009). Rozsudok okresného súdu obsahuje vysporiadanie sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, pričom myšlienkový postup súdu je dostatočne vysvetlený s poukazom na všetky skutkové okolnosti zistené vykonaným dokazovaním.

17. Žalovaný namietal správnosť skutkového zistenia stavu veci, ktorý bol založený len na svedeckej výpovedi dcéry žalobcu. K vzťahu svedka so stranou konania a hodnotenie jeho objektívnosti sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol: „Spochybňovanie objektívnosti výpovedí svedkov a účastníkov konania iba na základe ich kolegiálneho alebo iného rodinného či spoločenského vzťahu bez toho, aby vierohodnosť výpovedí spochybňovali aj iné, objektívne zadokumentované skutočnosti a dôkazy, by v prípadoch, kedy jediným dostupným dôkazom je práve iba výpoveď účastníkov konania či svedkov majúcich medzi sebou takéto vzťahy, viedlo k nemožnosti uniesť dôkazné bremeno navrhovateľom a zároveň by viedlo k vytvoreniu neakceptovateľnej „prezumpcie nepravdivosti“ svedeckých výpovedí či tvrdení účastníkov konania.“ (pozri nálezy ÚS SR sp. zn. III. ÚS 276/2014 zo dňa 09.06.2015). Je síce pravdou, že v danom prípade žalobca nedisponoval záznamom a zdokumentovaním miesta úrazu zo strany mestskej polície, čo by rovnako mohlo slúžiť

ako dôkazný prostriedok, no napriek uvedenému poskytol iné dôkazné prostriedky, ktoré verifikovali pravdivosť ním uvádzaných skutkových tvrdení. Takýmto dôkazom, ktorý mohol potvrdiť pravdivosť skutkových tvrdení žalobcu o mieste úrazu bol práve výsluch svedkyne Petry Kevanovej. Zo skutkových okolností prípadu je zrejmé, že táto svedkyňa sa nachádzala v blízkosti miesta úrazu žalobcu. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že svedkyňa prišla spoločne so svojim otcom v aute pred pobočku žalovaného. Napriek tomu, že nevidela priamo pád žalobcu bola prvou a jedinou osobou, ktorá poskytla žalobcovi pomoc. Vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 10. 05. 2021 okrem iného uviedla: „Všimla som si nejaký prudký pohyb, vystúpila som a našla otca spadnutého na zemi. Otec ako vystúpil z auta, tak ako som ho našla mohol urobiť dva - tri kroky a následne spadol na zem. Ja som pád nevidela, ale videla som ho na zemi.“ Z uvedeného je teda zrejmé, že svedkyňa našla svojho otca ležať na zemi priamo na chodníku pred pobočkou žalovaného, pričom medzi pádom žalobcu a nájdením žalobcu ležiaceho na zemi mohlo ubehnúť maximálne niekoľko desiatok sekúnd. S ohľadom na tak krátky časový úsek nie je možné, aby k pádu žalobcu došlo na inom mieste ako pred pobočkou žalovaného. Rovnako táto svedkyňa uviedla, že na chodníku sa nachádzala v tom čase súvislá vrstva snehu. S ohľadom na tieto zistenia mal prvoinštančný súd jednoznačne verifikované skutkové tvrdenia predložené žalobcom týkajúce sa nie len vzniku ale aj miesta úrazu. Odvolací súd v tomto smere ďalej poukazuje aj na skutkové tvrdenia, ktoré predchádzali priamo vzniku úrazu, a ktoré neboli popreté. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca riadil motorové vozidlo, ktorým zastal na chodníku pred pobočkou žalovaného v mieste, kde je zastavenie zakázané. Na mieste spolujazdca sedela jeho dcéra. Nemožno mať teda pochyb, že už pred vznikom úrazu sa žalobca musel nachádzať na chodníku pred pobočkou žalovaného, keďže na tomto priamo zastavil svojim motorovým vozidlom, aby stál čo najbližšie k miestu nočného trezora, do ktorého chcel vložiť peniaze. Odvolací súd uvádza, že žalovaný bol povinný zabezpečiť pravidelnú kontrolu zjazdnosti komunikácií, schodnosti chodníka, ako aj sledovanie poveternostných podmienok, čo však neučinil. Žalovaný sa nemôže zbaviť svojej objektívnej zodpovednosti tým, že si mal splniť svoju prevenčnú povinnosť tým, že zabezpečil zimnú údržbu chodníka pred svojou pobočkou prostredníctvom externej firmy ISS Facility Services. Uvedeným postupom sa žalovaný nemôže zbaviť svojej prevenčnej povinnosti podľa § 415 OZ.

18. K listinnému dôkazu, ktorý mal preukazovať schodnosť chodníka pred pobočkou žalovaného, v ktorom spoločnosť ISS Facility Services tvrdila, že jej zamestnanci dňa 06.12. 2017 od 06:00 do 20:00 vykonávali zimnú údržbu posypom chodníka a parkoviska patriacich k budove žalovaného posypovou soľou, odvolací súd uvádza, že z uvedeného listinného dôkazu nevyplýva, že by v čase, kedy došlo k úrazu žalobcu t. j. okolo 17:30 bol chodník pred pobočkou žalovaného schodný. Ak žalovaný mal na mysli, že v čase od 06:00 hod. do 20:00 hod. bola prostredníctvom externej firmy zabezpečená schodnosť chodníka pred pobočkou žalovaného, tak uvedené tvrdenie bolo vyvrátené predloženými fotografiami zo strany žalobcu (č. l. 13 spisu). Je pravdou, že uvedené fotografie neboli vyhotovené v čase vzniku úrazu žalobcu, avšak boli vyhotovené v ten istý deň a to následne po ošetrení žalobcu v Nemocnici Zvolen a. s.. Nakoľko zo správy z nemocnice zo dňa 06. 12. 2017 vyplýva, že táto bola urobená v čase 18:21 hod., tak predmetné fotografie mohli byť s ohľadom na výpoveď svedkyne vytvorené v čase okolo 19:00 hod., pričom je z nich evidentné, že na chodníku pred pobočkou žalovaného sa napriek tomu, že mala byť vykonaná zimná údržba do 20:00 hod. nachádzala súvislá vrstva ušľapaného snehu.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu, nakoľko žalobca v konaní jednoznačne preukázal vznik škody, ktorá škoda mu vznikla v dôsledku porušenia povinnosti žalovaného, ktorý zanedbal svoju povinnosť - zabezpečiť schodnosť chodníka nachádzajúceho sa pred jeho pobočkou vo Zvolene. Okresný súd mal v konaní za preukázanej existencie škody, porušenia právnej povinnosti ako aj príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody na zdraví žalobcu. Rovnako bol správny aj závislý výrok o trovách konania, o ktorom rozhodol správne v zmysle zásady úspechu, a preto aj tento výrok odvolací súd potvrdil spolu s výrokom rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správny.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.